

COMUNICAT

În zilele de 11 și 12 noiembrie 1965 a avut loc Plenara Comitetului Central al Partidului Comunist Român.

La lucrările Plenarei au participat membrii și membrii supleanți ai Comitetului Central, membrii Comisiei Centrale de Revizie, iar ca invitați șefii secțiilor C.C. al P.C.R., miniștri, secretari ai comitetelor regionale de partid, președinții consiliilor agricole regionale, conducătorii ai organizațiilor de masă și ai unor instituții centrale de stat, redactori șefi din presa centrală.

Plenara a dezbătut și aprobat în unanimitate Raportul cu privire la îmbunătățirea conducerii și planificării agriculturii, prezentat de tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretarul general al Comitetului Central al Partidului Co-

munist Român. Plenara a adoptat o rezoluție — care va fi dată publicității — cuprinzând măsurile ce trebuie luate în vederea îmbunătățirii conducerii și planificării agriculturii.

De asemenea, Plenara a ascultat informarea privind vizitele delegațiilor de partid și guvernamentale ale Republicii Socialiste România în Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste și în Republica Populară Bulgaria. Plenara Comitetului Central a aprobat în unanimitate activitatea delegațiilor de partid și de stat care au vizitat Uniunea Sovietică și Republica Populară Bulgaria, constatând cu satisfacție că aceste vizite au adus o contribuție importantă la dezvoltarea relațiilor de prietenie și colaborare tovarășească dintre partidele și popoarele țărilor noastre.

Scinteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

Anul XXI, Seria II, Nr. 5130

4 PAGINI — 25 BANI

Sîmbătă 13 noiembrie 1965

CU PRIVIRE LA ÎMBUNĂTĂȚIREA CONDUCERII ȘI PLANIFICĂRII AGRICULTURII

Raport prezentat de tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU la Plenara C.C. al P.C.R. din 11—12 noiembrie 1965

Tovarăși,

Stabilind — pe baza învățăturii marxist-leniniste, a legilor generale care acționează în societate — liniile directoare ale progresului continuu al economiei noastre naționale, căile înfloririi multilaterale a societății socialiste, Congresul al IX-lea al Partidului Comunist Român a acordat o atenție deosebită, alături de celelalte ramuri economice, dezvoltării agriculturii țării.

În vederea îndeplinirii directivelor Congresului, Comitetul Executiv a elaborat o serie de măsuri organizatorice menite să creeze cadrul necesar progresului continuu al agriculturii noastre socialiste. Aceasta va asigura înflorirea satelor, ridicarea nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii de la sate, sporirea aportului țărănimii la avântul economiei naționale, al întregii societăți, la creșterea bunăstării poporului.

În elaborarea acestor măsuri Comitetul Executiv a pornit de la necesitățile generale ale construcției socialiste și de la interesele țărănimii cooperatiste, ale întregii societăți și alianței muncitorești-țărănești.

Este știut că țara noastră dispune de o însemnată suprafață agricolă și de condiții de sol și climă care permit practicarea unei agriculturi intensive, obținerea unor producții vegetale și animale ridicate. Cooperativizarea agriculturii a deschis largi perspective de punere în valoare a acestor condiții și posibilități de dezvoltare economică și socială a satului, de îmbunătățire a condițiilor de viață ale țărănimii.

Este important de subliniat faptul că anul acesta, în ciuda condițiilor climatice neprietnice, rezultatele obținute în producția agricolă sînt, în ansamblu, mai bune decît în 1964. Astfel, producția globală de cereale este cu circa 1,5 milioane tone mai mare decît în anul

trecut. O producție bună s-a realizat la floarea-soarelui, la sfecla de zahăr și la fructe. De asemenea, mai bună decît anul trecut este situația furajelor pentru animale. Ca rezultat a crescut producția de carne și lapte. Toate acestea permit satisfacerea nevoilor de alimente ale populației și a necesităților de materii prime ale industriei.

Aceste rezultate sînt rodul muncii harnice și entuziaste a țărănimii noastre cooperatiste, a lucrătorilor din gospodăriile de stat și stațiunile de mașini și tractoare, a inginerilor și tehnicienilor din agricultură. Ele se datoresc eforturilor organelor și organizațiilor de partid și de stat pentru mobilizarea forțelor și mijloacelor de care dispune agricultura noastră în vederea executării la timp și la un nivel agrotehnic superior a muncilor agricole. Se poate aprecia că în acest an lucrările de înșămînțare, întreținere a culturilor și recoltare s-au desfășurat mai bine și într-un termen mai scurt.

În sporirea producției, un rol hotărîtor l-a avut creșterea bazei tehnice a producției agricole, faptul că unitățile agricole au dispus de un număr sporit de tractoare și mașini agricole și de o cantitate mai mare de îngrășăminte și substanțe chimice. În acest an, agricultura a primit încă 9 500 tractoare, 5 000 combine și 3 000 de semănători, folosind cu peste 50 000 tone îngrășăminte substanță activă mai mult ca anul trecut. S-au utilizat, de asemenea, la principalele culturi, cantități sporite de semințe din soiuri superioare de mare producție și de bună calitate.

Rezultatele obținute în acest an în producția agricolă demonstrează că avem capacitatea de a rezolva cu succes sarcinile stabilite de Congresul partidului, privind realizarea unor recolte tot mai bogate, creșterea continuă a producției agricole.

Deși în anii puterii populare în țara noastră s-au obținut succese însemnate în dotarea tehnică a agriculturii, încărcătura de teren arabil, vii și livezi, pe un tractor a fost la noi în 1963 de 20 ori mai mare decît în R. F. Germană, de 6 ori mai mare ca în Franța și de peste 3 ori și jumătate mai mare decît în Italia și R. D. Germană, de 1,5 ori mai mare decît în Ungaria și de 1,2 ori mai mare decît în Bulgaria. Totodată, în țara noastră s-au folosit de 14 ori mai puține îngrășăminte chimice în comparație cu R. F. Germană, de 6,7 ori mai puțin decît în Franța, de 3,2 ori decît în Italia, de 13 ori decît în R. D. Germană, de 6,5 ori decît în Cehoslovacia, de 3,3 ori decît în Ungaria și de 2,4 ori decît în Bulgaria.

După cîte se constată din analizele acestor date comparative, rezultatele obținute în producția agricolă sînt legate în măsură însemnată de gradul mecanizării și chimizării agriculturii, de nivelul mijloacelor perfecționate pe care le folosește o țară sau alta în procesul de producție.

Importanța înzestrării tehnice pentru asigurarea creșterii producției agricole este relevată și de rezultatele obținute în țara noastră de către gospodăriile agricole de stat care dispun de posibilități materiale superioare celorlalte unități din agricultură. În perioada anilor 1962—1964 valoarea investițiilor la suta de hectare teren agricol a fost în gospodăriile de stat de 2,5 ori mai mare decît în cooperativele agricole; valoarea fondurilor fixe existente în 1964 în gospodăriile agricole de stat la 100 de ha teren agricol era de circa 3 ori mai mare decît în cooperativele agricole. Gospodăriile de stat au folosit, în anul 1964, 70 kg de îngrășăminte chimice substanță activă în medie pe hectarul arabil față de numai 10 kg în cooperativele agricole; la un tractor fizic în gospodăriile agricole de stat au revenit 68,7 ha, iar în cooperative de 145 ha. Aceasta explică în bună măsură faptul că în aceeași perioadă și în condiții asemănătoare de climă și sol, producția medie anuală a gospodăriilor de stat a depășit în medie cu 745 kg de grâu și 1 141 kg porumb la hectar pe cea a cooperativei agricole, iar producția de lapte cu 1 569 litri pe vacă furajată.

Un exemplu grăitor despre rezultatele economice ale perfecționării mijloacelor de cultivare a pămîntului îl constituie regiunea Dobrogea. Dintr-o zonă cu cea mai scăzută fertilitate a pămîntului, cu producții vegetale și animale extrem de reduse în trecut, zonă calificată adesea ca improprie pentru agricultură, Dobrogea s-a transformat în anii din urmă, în condițiile cooperativizării agriculturii și datorită măsurilor economice luate de stat, într-un important bazin cerealiar al României cu producții care depășesc media realizată pe țară. În ultimii trei ani 1962—1964, cooperativele agricole din Dobrogea au realizat o producție ce depășește media pe țară obținută în sectorul cooperatist cu 400 kg la grâu și 490 kg la porumb la hectar. În 1964 producția de lapte pe vacă furajată a fost cu 420 litri mai mare decît media pe țară a cooperativei agricole. Aceasta se datorește faptului că în Dobrogea — prima regiune cooperativizată a țării — cooperativele și-au dezvoltat mai mult puterea economică, fiind în măsură să afecteze fonduri de investiții proprii mai mari pentru întărirea bazei lor materiale, precum și faptului că a existat o preocupare mai mare pentru amplasarea judicioasă a culturilor și profilarea producției. Valoarea fondurilor fixe ale cooperativei agricole din Dobrogea s-a ridicat în 1964 la 317 500 lei pe suta de hectare teren agricol față de 219 000 lei media pe țară, adică de 1,5 ori mai mare.

Încheierea cooperativizării agriculturii — unul din marile succese ale partidului și regimului nostru, care a determinat profunde schimbări social-economice în viața satelor, a întregii țări — creează condițiile cele mai favorabile pentru avîntul continuu al producției agricole. Dar acesta constituie de fapt nu-

mai punctul de plecare în asigurarea progresului agriculturii noastre. Noi putem folosi avantajele acestui sistem dezvoltînd baza tehnico-materială, asigurînd tot ceea ce este necesar pentru sporirea producției — mecanizare, chimizare, irigații, aplicarea pe scară largă a științei și tehnicii înaintate.

Tovarăși,

Este cunoscut că în anii planului de șase ani nu s-au realizat gradul corespunzător de mecanizare a lucrărilor agricole și nici sarcinile în domeniul chimizării și irigațiilor, datorită pe de o parte prevederilor insuficiente, iar pe de altă parte faptului că nici ceea ce s-a prevăzută nu s-a îndeplinit integral, mari rămăneri în urmă înregistrîndu-se în special în industria producției de îngrășăminte chimice. În perioada 1962—1964 Consiliul Superior al Agriculturii nu a realizat în nici un an planul de investiții, rămănerile în urmă din acești ani însumînd peste 700 milioane lei. Trebuie să spunem că nici în cursul acestui an îndeplinirea planului de investiții nu se desfășoară în ritmul cuvenit. Timp de 10 luni, Consiliul Superior al Agriculturii nu a realizat decît 77 la sută din planul anual de investiții.

Pe numeroase șantiere din gospodăriile agricole de stat, pe șantierele complexelor de tip industrial pentru creșterea și îngrășarea porcilor, în unele stațiuni de mașini și tractoare, o serie de obiective prevăzute a se termina în acest an se găsesc în stadii de execuție care periclitează intrarea în funcțiune la termen. O însemnată răspundere pentru executarea unor lucrări importante privind creșterea producției agricole revine Comitetului de Stat al Apelor. Din volumul de investiții prevăzută pentru acest an, Comitetul Apelor nu a realizat o parte însemnată, mari rămăneri în urmă înregistrîndu-se în special la lucrările de îndiguiri, desecări și amenajări.

Realizarea investițiilor din fonduri proprii și din credite se desfășoară nesatisfăcător și în cooperativele agricole de producție. Investiții foarte reduse s-au făcut în special în sectorul legumicol, al alimentării cu apă, al îmbunătățirii funciilor.

Este necesar să se ia neîntîrziat măsurile cele mai energice pentru accelerarea ritmului de execuție a investițiilor agricole pe anul în curs, pregătindu-se totodată toate condițiile pentru asigurarea îndeplinirii integrale a planului de investiții pe anul viitor.

Pornind de la analiza factorilor de bază care determină creșterea producției agricole și de la nivelul actual al agriculturii României, Congresul al IX-lea a stabilit un vast program de dezvoltare a mijloacelor de producție și de organizare modernă a tuturor ramurilor agriculturii noastre socialiste. În acest scop Congresul a stabilit ca în perioada 1966—1970 agricultura să primească din partea statului investiții în valoare de peste 35 miliarde lei — cu 60 la sută mai mult decît în perioada 1961—1965. La acestea se vor adăuga investițiile din fonduri proprii pe care le vor face cooperativele agricole pentru sporirea mijloacelor materiale de producție și îmbunătățirea condițiilor de muncă.

Pirghia principală a dezvoltării bazei tehnico-materiale a agriculturii o constituie industrializarea socialistă a țării, care asigură mijloacele mecanice și chimice necesare proceselor de producție, precum și condiții corespunzătoare de valorificare eficientă a produselor. Directivele privind dezvoltarea economiei naționale în perioada viitorului plan cincinal acordă un loc important, în cadrul procesului de industrializare a țării, ramurilor legate de nevoile agriculturii, cum sînt: construcția de tractoare și mașini agricole, industria îngrășămintelor chimice și insectofungicidelor, industria materialelor de construcție, cărora le sînt repartizate, în afara investițiilor destinate direct agriculturii, circa 9 miliarde de lei.

Eforturile financiare ale statului vor fi îndreptate în mod special spre rezolvarea în linii generale, pînă în 1970, a sarcinilor trasate de Congres cu privire la mecanizarea complexă și chimizarea agriculturii — condiție esențială pentru modernizarea și sporirea producției agricole. Se vor asigura astfel mecanizarea culturii grîului, porumbului, cartofilor, sfeclei de zahăr, extinderea mecanizării în producția și pregătirea furajelor, în legumicultură, viticultură, pomicultură, la lucrările pe terenurile în pantă. Industria noastră chimică va pune la dispoziția agriculturii în 1970 peste 1 100 000 tone îngrășăminte substanță activă, precum și cantitățile necesare de insectofungicide și ierbicide.

Totodată, în anii viitori se va desfășura o largă acțiune de ameliorare a terenurilor agricole și, în primul rînd, de irigare a suprafețelor expuse secetei în Bărăgan și în alte zone cu regim scăzut de precipitații. Statul va aloca fonduri pentru irigarea unei suprafețe de circa 400 000 hectare, iar prin mijloacele proprii, utilizînd sursele de apă locale, cooperativele agricole vor iriga de asemenea o importantă suprafață de pămînt. Se vor extinde îndiguirea și desecarea terenurilor din luncele rîurilor interioare, redîndu-se astfel agriculturii importante suprafețe de pămînt fertil.

Se va acorda o atenție sporită sectorului zootehnic, ridicării nivelului său de dezvoltare, aceasta reprezentînd un indice de bază pentru o agricultură intensivă avansată. Pentru realizarea acestei sarcini se vor dezvolta fermele specializate de stat, se va extinde acțiunea de selecție și ameliorare a raselor de animale în toate unitățile agricole, va fi sporită producția de furaje, se va dezvolta mecanizarea producerii și pregătirii furajelor.

Modernizarea agriculturii, perfecționarea proceselor de producție deschid un larg cîmp de activitate oamenilor de știință din institutele de cercetare și de învățămînt agricol și din stațiunile experimentale. Ei sînt chemați să aducă un aport activ la folosirea judicioasă, cu randament maxim, a mijloacelor materiale cu care este înzestrată agricultura.

Desigur, îndeplinirea acestor măsuri în perioada următoarelor cinci ani nu rezolvă integral problema perfecționării producției agricole din țara noastră, dar va constitui un important pas înainte pe calea apropierei de țările cu o agricultură avansată, de înaltă productivitate. Este necesar însă să se asigure valorificarea la maximum a posibilităților ce se creează prin dezvoltarea mecanizării, chimizării și prin extinderea irigațiilor, a tuturor rezervelor care apar în acest fel în agricultura noastră socialistă.

Unul din obiectivele principale ale politicii agrare a partidului și statului nostru este întărirea economico-organizatorică a cooperativei agricole de producție. În acest scop, statul le acordă un sprijin material și tehnico-științific multilateral. Folosirea cît mai chibzuită a mijloacelor proprii și ajutorului acordat de stat trebuie să ducă la transformarea fiecărei cooperative agricole într-o unitate economică puternică, la creșterea continuă a producției agricole în vederea satisfacerii nevoilor economiei și ridicării bunăstării țărănimii, a întregului popor.

Conducerea partidului și statului elaborează în prezent măsurile care vor asigura traducerea în viață a hotărîrilor adoptate de Congresul al IX-lea al P.C.R. pentru dezvoltarea bazei tehnico-materiale a agriculturii socialiste, modernizarea și sporirea continuă a producției agricole. Va trebui să se depună eforturi susținute pentru realizarea integrală a planului de investiții stabilit de Congres în domeniul agriculturii, să se producă și să se furnizeze la timp unităților agricole socialiste toate mijloacele tehnice prevăzute pentru modernizarea procesului de producție — tractoare și mașini agricole, îngrășăminte și alte substanțe chimice, materiale de construcție și altele. Răspunderei

CALEA SIGURĂ DE SPORIRE A PRODUCȚIEI AGRICOLE ESTE CREAREA UNEI PUTERNICE BAZE TEHNICO-MATERIALE A AGRICULTURII

Factorul esențial de care depinde valorificarea însemnatelor rezerve pe care le deține agricultura noastră socialistă de a obține producții vegetale și animale ridicate este crearea unei puternice baze tehnico-materiale.

Dezvoltarea agriculturii mondiale, ca și propria noastră experiență, demonstrează că singura cale de sporire a producției și productivității muncii este aplicarea pe scară largă a științei și tehnicii înaintate, folosirea mijloacelor de muncă moderne, care să influențeze într-o măsură tot mai mare factorii naturali de care depinde procesul producției agricole. Fără un grad înalt de mecanizare a tuturor muncilor agricole, fără extinderea chimizării și irigațiilor, fără asigurarea mijloacelor corespunzătoare de transport și depozitare a

producției agricole, a unor condiții optime de prelucrare agro-industrială, nu poate fi concepută o agricultură modernă, în stare să satisfacă nevoile alimentare ale populației și cererile sporite de materie primă ale industriei.

Rentabilitatea și productivitatea muncii în agricultură depind în cea mai mare măsură de investițiile făcute pentru dezvoltarea bazei tehnico-materiale. Acest lucru este demonstrat elocvent de datele pe care le furnizează situația existentă în numeroase țări. Iată, de pildă, cum se înfățișează raportul dintre producție și dotarea tehnică în agricultura cîtorva țări din Europa, în anul 1963, fără a lua în considerare deosebirile de sol și climă existente în aceste țări.*

	DOTAREA TEHNICĂ		PRODUCȚII MEDII LA HECTAR 1:			
	Hectare teren arabil, vii și livezi la un tractor fizic	Îngrășăminte chimice substanță activă kg/ha agricol	Grâu	Porumb	Sfeclă de zahăr	Cartofi
R. F. Germană	8	186	3 510	3 640	42 600	27 900
Franța	25	87	2 660	4 090	37 600	18 900
R. D. Germană	45	168	3 000	—	26 600	17 300
Italia	45	42	1 850	3 290	34 300	11 400
Cehoslovacia	85	2 460	2 930	3 140	31 400	13 000
Ungaria	102	43	1 560	2 760	29 000	8 700
Bulgaria	131	31	1 590	2 620	18 500	9 600
România	160	13	1 320	1 780	12 900	8 400

*) Datele sînt publicate de Anuarul producției P.A.O. — Roma, 1964, vol. 18.
**) pe un tractor convențional de 15 C. P.

RAPORTUL PREZENTAT DE TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU

(Urmare din pag. 1)

deosebite revin în acest sens Ministerului Industriei Construcțiilor de Mașini, Ministerului Industriei Construcțiilor și Ministerului Industriei Chimice. Manifestând energie sporită și un înalt spirit organizatoric, organele de conducere ale agriculturii, toate unitățile agricole socialiste trebuie să militeze neobosit pentru folosirea cu cele mai bune rezultate a fondurilor alocate în vederea dotării tehnice a pro-

cesului de producție, pentru buna gospodărire a mijloacelor de care dispun, pentru îmbunătățirea activității lor economice.

Avem toate condițiile ca sarcinile trasate de Congres pentru creșterea producției, pentru dezvoltarea agriculturii țării noastre și ridicarea nivelului înzestrării ei tehnico-materiale să fie îndeplinite cu succes, dovadă fiind în fapt superioritatea agriculturii socialiste.

ORGANIZAREA UNIUNILOR COOPERATISTE ȘI ATRIBUȚIILE LOR

Tovarăși,

Agricultura cooperatistă ridică probleme deosebit de complexe de conducere și îndrumare, determinate de diversitatea condițiilor naturale și economice în care își desfășoară activitatea, de gradul diferit de dezvoltare economică și organizatorică a cooperativelor, de cerințele producției și activității financiare și gospodărești, de organizarea colaborării inter-cooperatiste și încadrarea organică a tuturor cooperativelor în procesul dezvoltării generale a agriculturii țării. În soluționarea acestei multitudini de aspecte trebuie să se țină totodată seama de caracteristicile și particularitățile proprietății obștești, de natura relațiilor economice statornicite între stat și țărănimea noastră cooperatistă.

Luând în considerare acest ansamblu de elemente, Congresul al IX-lea a subliniat necesitatea creării unor organe proprii de conducere și îndrumare a cooperativelor agricole de producție, care să îndeplinească atribuții legate de coordonarea eforturilor cooperativelor pentru sporirea producției agricole, de valorificarea acestora, de rezolvarea unor probleme social-culturale, precum și de mijlocirea relațiilor dintre cooperativele agricole și alte organizații socialiste.

În acest sens Comitetul Executiv propune constituirea uniunilor cooperatiste regionale și regionale și a Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole. Uniunile cooperatiste, organizații economice obștești, se vor crea pe baza adeziunii libere a cooperativelor agricole și a principiilor centralismului democratic, având ca for suprem de conducere Congresul Uniunii Naționale și, respectiv, conferințele uniunilor regionale și regionale. Pentru a-și putea rezolva cât mai bine și operativ sarcinile economice concrete ce le revin, organele de conducere ale uniunilor trebuie să aibă în componența lor și reprezentanți ai organelor de stat și ai organizațiilor economice obștești, cu care colaborează în mod permanent.

Sarcina principală a uniunilor cooperatiste va fi orientarea activității cooperativelor agricole în direcția cerințelor dezvoltării economice noastre naționale, îmbinarea armonioasă a intereselor țărânilor cooperatiste cu interesele generale ale țării. Preocupându-se de creșterea continuă a producției agricole-marfă și a veniturilor țărânilor, ele vor trebui să ajute în mod concret cooperativele agricole în organizarea muncii, normarea și retribuția ei, în utilizarea rațională a fondurilor de investiții și a mijloacelor materiale de care dispun.

Veriga de bază a sistemului de conducere obștească a agriculturii cooperatiste va fi uniunea rațională. Constituită prin asocierea cooperativelor din raza raionului respectiv, uniunea rațională va coordona și îndruma activitatea acestora în vederea întocmirii judicioase a planurilor economice, bune organizării a procesului de producție, respectării stricte a prevederilor statutului și a democrației cooperatiste. Ea va trebui să asigure aplicarea celor mai adecvate forme de stimulare a inițiativei creatoare a țărânilor cooperatiste, de atragere a acestora la elaborarea tuturor hotărârilor și planurilor de muncă, precum și la întreaga activitate gospodărească a cooperativelor.

Uniunile raionale vor organiza și iniția acțiuni de interes comun ale cooperativelor agricole din raza lor de activitate privind îmbunătățirea pășunilor, executarea amenajărilor pentru irigații, apărarea contra inundațiilor, drenarea unor terenuri, combaterea eroziunii solului și alte lucrări de ameliorare a pământului, asigurând folosirea chibzuită a forței de muncă, a fondurilor bănești și a mijloacelor de lucru ale cooperativelor, precum și a sprijinului acordat de stat.

Este știut că în condițiile intensificării producției agricole, cresc volumul și diversitatea utilajelor și materialelor necesare muncii în cooperativele agricole. Uniunile raionale vor avea rolul principal în aprovizionarea acestora, corespunzător nevoilor procesului de producție. Ele vor organiza aprovizionarea cu îngrășăminte chimice, insectofungicide, utilaje, unelte, semințe din soiuri valoroase, materiale pomivitice, medicamente de uz veterinar și altele, creștând treptat, pentru unele din acestea, baze de aprovizionare proprii. Ele se vor ocupa, de asemenea, de organizarea reparării utilajelor, mașinilor agricole și mijloacelor de transport ale cooperativelor, atât prin întreprinderile de stat cât și în atelierele de reparații proprii care vor lua ființă în viitor. Mijlocirea schimbului și întraajutorării cooperativelor cu semințe, furaje și alte mijloace necesare producției va face, de asemenea, obiectul activității uniunilor raionale.

Atribuții însemnate vor reveni uniunilor raionale în domeniul prelucrării și valorificării produselor agricole ale cooperativelor de producție. Ele vor trebui să colaboreze activ cu organele de stat în orientarea producției agricole corespunzător necesităților de alcătuire a fondului central, să asigure îndeplinirea tuturor prevederilor contractuale încheiate cu statul și, totodată, să organizeze desfacerea produselor de către cooperative pe piață, în mod direct, sau prin intermediul uniunii.

Uniunile raionale vor organiza îndrumarea, controlul și evidența contabilă a cooperativei de producție, veghind la folosirea cu maximum de eficiență economică și în concordanță cu legile statutului a fondurilor cooperativelor. În acest scop ele vor prelua îndrumătorii contabilii existenți în prezent la Banca Națională. Contabilii șefi ai cooperativelor agricole, plătiți de către stat, vor lucra sub direc-

ta sistemul de aprovizionare a cooperativelor agricole, precum și sistemul și normele de valorificare a produselor acestora.

În colaborare cu organele de contractare ale statului, va coordona activitatea cooperativelor agricole de valorificare a produselor pe bază de contract.

Uniunea Națională va avea importante atribuții în îndrumarea economico-financiară a cooperativelor, pe baza unui sistem unitar de evidență a activității acestora, în stabilirea normelor de creditare și folosire eficientă a creditelor acordate uniunilor cooperatiste.

Participând la elaborarea pe plan central a tuturor actelor normative privind agricultura cooperatistă, Uniunea Națională va reprezenta interesele economice, juridice și sociale ale cooperativelor agricole. Totodată, ea va arbitra litigiile dintre cooperative sau dintre acestea și unitățile economice intercooperatiste ce se vor crea.

Pe lângă Uniunea Națională se va organiza Casa de pensii, elaborându-se pe baza legilor statutului un regim unic de pensinare a țărânilor cooperatori.

Uniunea Națională, uniunile regionale și raionale își vor desfășura activitatea în strânsă colaborare și cu sprijinul permanent al Consiliului Superior al Agriculturii și al consiliilor agricole regionale și raionale.

Organele de conducere ale Uniunii Naționale, ale uniunilor regionale și raionale vor lucra pe baza muncii colective, ca organe deliberative, și vor răspunde de activitatea lor în fața țărânilor cooperatori.

Prin îndeplinirea acestor măsuri se vor crea condiții mai bune pentru îndrumarea cooperativelor, pentru dezvoltarea participării cooperativelor la rezolvarea problemelor agriculturii cooperatiste, pentru atragerea unor mase largi de țărani la eforturile îndreptate spre ridicarea continuă a producției agricole vegetale și animale. Aceasta va da un nou avânt dezvoltării forțelor de producție și perfecționării continue a relațiilor de producție socialiste în agricultură.

ÎNDRUMAREA UNITARĂ, PLANIFICATĂ A AGRICULTURII SOCIALISTE

Tovarăși,

Unul din principalii factori ce determină superioritatea economiei socialiste este posibilitatea conducerii și îndrumării ei unitare și planificate, concentrarea tuturor forțelor spre rezolvarea nevoilor obiective ale construirii socialismului, în vederea asigurării progresului general al societății. În orinduirea socialistă agricultura trebuie să se integreze, ca și celelalte ramuri ale producției materiale, în planul unic național, să se developeze în ritmul și proporțiile cerute de nevoile întregii economii. Analizând din acest punct de vedere rezultatele obținute în perioada planului de șase ani, Congresul al IX-lea al partidului a trasat sarcina îmbunătățirii organizării și conducerii planificate a agriculturii țării noastre.

Rolul principal în planificarea producției agricole și răspunderea asupra îndeplinirii planului de stat în agricultură revin Consiliului Superior al Agriculturii și organelor sale teritoriale. Pe baza unor studii aprofundate, în colaborare cu Comitetul de Stat al Planificării, Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole și alte organe economice centrale, Consiliul Superior al Agriculturii va stabili proporțiile dezvoltării unitare și echilibrate a tuturor ramurilor și sectoarelor social-economice ale agriculturii, corespunzător cerințelor întregii economii, ridicării nivelului de trai al poporului. În planificarea producției agricole trebuie să se țină seama de caracterul specific al acestui sector al economiei și de faptul că în agricultură există atât proprietatea socialistă de stat cât și proprietatea cooperatistă.

După cum este știut, în sectorul cooperatist statul își exercită influența asupra producției agricole pe calea relațiilor economice cu țărâna cooperatistă, a cointerării materiale și a producătorilor. Măsurile luate de partid și guvern cu privire la acordarea unor prețuri stimulativă produselor agricole și așezarea relațiilor dintre stat și țărâna pe baze comerciale își evidențiază tot mai mult eficacitatea în sporirea producției cooperativelor agricole.

Activitatea organelor de contractare a produselor agricole trebuie să fie orientată spre concentrarea producției marfă a fiecărei cul-

ture în gospodăriile cu condițiile naturale și social-economice cele mai favorabile, la crearea de zone agricole specializate. În acest sens, un rol important are extinderea sistemului de contractare pe termen lung, care asigură perspectiva planificării producției în fiecare unitate agricolă și dă o mai mare siguranță în realizarea veniturilor bănești ale cooperativelor. Aplicarea sistemului de contractare pe termen lung va mări răspunderea cooperativelor agricole pentru îndeplinirea obligațiilor asumate, va contribui la sporirea fondului central de produse agricole și la creșterea veniturilor cooperativelor.

Consiliile agricole și uniunile cooperatiste trebuie să sprijine cooperativele agricole în realizarea producției contractate, în sporirea continuă a disponibilului de produse pentru valorificare.

Pentru a da o bază și mai sigură contractelor încheiate între organele de stat și cooperativele agricole, pe temeiul respectării principiului bunei învoiei, este necesar ca în viitor în aceste contracte să se prevadă atât producția cât și suprafețele cultivate și efectivele de animale ce vor fi crescute de către cooperative pentru obținerea producției contractate.

Planul de producție stabilit de adunarea generală trebuie să țină seama atât de sarcinile contractuale, cât și de nevoile dezvoltării economice continue a cooperativei, de cerințele consumului țărânilor cooperatori și de schimbul de produse care se desfășoară între cooperative.

Valorificarea deplină a resurselor naturale, utilizarea rațională a forțelor de producție în fiecare cooperativă agricolă, orientarea investițiilor spre acțiuni cu eficiență maximă în creșterea producției și sporirea avutului obștesc cer întocmirea unor planuri anuale și de perspectivă bine gândite, realiste, care să exprime experiența și pricepera, voința tuturor membrilor cooperatori și specialiștilor agricoli, să fie rezultatul unei temeinice munci colective. Numai în felul acesta planurile de producție și de muncă ale cooperativei vor deschide un larg cîmp de manifestare a inițiativei creatoare și forței constructive a țărânilor cooperatori.

CREȘTEREA ROLULUI ORGANIZATOR AL STATULUI ÎN DEZVOLTAREA AGRICULTURII

Tovarăși,

Un factor de mare importanță în rezolvarea cu succes a sarcinilor trasate de Congres îl constituie perfecționarea continuă a conducerii și planificării agriculturii, adoptarea celor mai corespunzătoare forme organizatorice și metode de muncă cerute de nevoile vieții.

După cum se știe, în urma încheierii cooperativizării a apărut necesitatea reorganizării conducerii agriculturii, pornindu-se de la principiul atragerii în elaborarea măsurilor de creștere a producției agricole a celor mai competente cadre de specialitate care lucrează nemijlocit în unitățile de producție și în institutelor de cercetări științifice.

Se poate spune că, de la înființarea lor, Consiliul Superior al Agriculturii și consiliile agricole regionale și raionale au adus un aport însemnat la promovarea în agricultura noastră a regulilor agro-zootehnice înaintate, în vederea creșterii producției. Un rol important a avut în această direcție mobilizarea specialiștilor în activitatea directă a unităților de producție, asigurându-se ca în fiecare cooperativă agricolă să lucreze cel puțin un specialist cu pregătire superioară. Aceasta a constituit un mare sprijin acordat de partid și de stat țărânilor cooperatiste în organizarea științifică a procesului de producție.

Consiliile agricole au organizat, cu bune rezultate, schimbul de experiență al cadrelor de conducere și specialiștilor din agricultură.

Progrese simțitoare au fost obținute în conducerea și îndrumarea activității gospodărilor agricole de stat — sector fruntaș al agriculturii noastre — în organizarea producției lor pe baza științei agricole avansate, în creșterea rentabilității lor economice.

Trebuie spus însă că în activitatea Consiliului Superior al Agriculturii și a consiliilor agricole regionale și raionale s-a manifestat tendința de a se transforma aproape exclusiv în organe de studii și elaborare de recomandări. Ele nu au reușit în măsura necesară să desfășoare activitatea organizatorică cerută de aplicarea în viață a măsurilor și recomandărilor stabilite, să exercite o muncă sistematică de îndrumare și control și să acorde ajutorul necesar unităților socialiste din agricultură. Numeroase probleme ridicate de producția agricolă nu și-au găsit soluționarea operativă și eficace din partea consiliilor agricole. Nerealizarea îndatoririlor ce le reveneau, pierderea din vedere a unor importante sectoare ale agriculturii au fost determinate și de defecțiunile existente în însăși structura lor organizatorică, în alcătuirea aparatului de lucru.

Neajunsurile muncii consiliilor agricole apar și mai evident în îndrumarea activității economice și organizatorice a cooperativelor agricole, într-o serie de domenii ca de pildă: aprovizionarea tehnico-materială, înfăptuirea investițiilor, valorificarea producției, activitatea economico-financiară. Din această cauză îndrumarea concretă și directă a cooperativelor agricole în rezolvarea problemelor organizatorice și economice, în alcătuirea planurilor de producție, a fost exercitată de fapt de către organele de partid regionale și raionale, nevoite să îndeplinească atribuții ce revin organelor de stat specializate.

Toate aceste neajunsuri în activitatea organelor care lucrează în agricultură, alături de lipsurile în planificarea și în asigurarea mijloacelor materiale necesare, au contribuit la nerealizarea sarcinilor de creștere a producției agricole stabilite în planul de șase ani.

Pentru îndeplinirea obiectivelor trasate de Congresul al IX-lea sint necesare măsuri de îmbunătățire a conducerii și planificării agriculturii, organizarea unui sistem de sprijinire și îndrumare unitară și competentă a tuturor unităților socialiste, a întregii agriculturii. În elaborarea măsurilor care se propun spre aprobare Plenerului nostru, Comitetul Executiv a pornit de la indicațiile Congresului privind creșterea rolului organizator al statului în dezvoltarea întregii economii naționale, inclusiv în domeniul agriculturii.

Va trebui să îmbunătățim forma de organizare și metodele de muncă ale Consiliului Superior al Agriculturii și consiliilor agricole regionale și raionale ca organe ale statului de conducere a agriculturii, să le imprimăm un caracter mai eficient și operativ, să asigurăm creșterea răspunderii lor în rezolvarea problemelor complexe ale producției agricole. Consiliul Superior al Agriculturii trebuie să fie alcătuit dintr-un număr mai redus de membri, iar în locul actualelor secții de specialitate cu o capacitate redusă de cuprindere a problemelor se vor organiza direcții încadrate cu un număr corespunzător de specialiști. Se va perfecționa, de asemenea, structura organizatorică a consiliilor agricole regionale și raionale creându-se în cadrul acestora un aparat de specialitate capabil să exercite o îndrumare directă, competentă și permanentă asupra unităților agricole socialiste. Consiliul Superior al Agriculturii, Comitetul său Executiv, consiliile regionale și raionale își vor desfășura activitatea pe baza principiilor muncii colective, lucrând ca organe deliberative.

Este necesară totodată o mai bună precizare a sarcinilor și atribuțiilor ce revin Consiliului Superior al Agriculturii și organelor sale locale, a direcțiilor principale în care trebuie

să-și desfășoare ele activitatea pentru asigurarea progresului continuu al agriculturii noastre socialiste.

Sarcina principală a Consiliului Superior al Agriculturii și a organelor sale regionale și raionale este îndeplinirea politicii partidului și guvernului de asigurare a creșterii continue a producției agricole vegetale și animale, de dezvoltare economică a unităților agricole socialiste de stat și cooperatiste.

Consiliul Superior trebuie să asigure planificarea producției, a mijloacelor de producție, a forței de muncă, a investițiilor și, în funcție de aceasta, a rentabilității ramurilor agricole. Pe baza directivelor partidului și guvernului și a unor studii economice aprofundate, el trebuie să stabilească proporțiile dintre ramurile agricole, pe sectoare social-economice, care să permită dezvoltarea rațională și echilibrată a întregii agriculturii. Totodată el răspunde de modul în care se îndeplinesc sarcinile planului de stat cu privire la producția agricolă.

Consiliul Superior trebuie să asigure îndrumarea tehnică de specialitate a întregii agriculturii, amplasarea judicioasă a culturilor pe zone și în cadrul fiecărei unități, ținându-se seama de condițiile de climă și sol, de factorii social-economici, de potențialul mecanic și al forței de muncă. Lui îi revine, de asemenea, sarcina de a elabora pentru toate zonele agricole ale țării norme agro-zootehnice diferențiate bazate pe cele mai noi date ale științei și tehnicii și pe experiența înaintată a fruntașilor agriculturii, să asigure aplicarea lor în practică în toate unitățile agricole.

Introducerea pe scară largă în producție a științei agro-zootehnice, potrivit condițiilor și particularităților concrete ale fiecărei unități agricole este una din îndatoririle principale ale consiliilor agricole, ale tuturor inginerilor agronomi și celorlalți specialiști agricoli.

Ținând seama de însemnătatea deosebită pe care o are acțiunea de irigare a terenurilor în sporirea producției agricole, este necesar ca răspunderea asupra proiectării, amenajării și exploatații în cele mai bune condiții a terenurilor irigate să o aibă Consiliul Superior al Agriculturii și consiliile agricole, preluând în acest scop o parte din atribuțiile actuale ale Comitetului de Stat al Apeilor.

O atenție sporită trebuie să acorde, în viitor, Consiliul Superior al Agriculturii stațiunilor de mașini și tractoare, îmbunătățirii continue a calității lucrărilor pe care le execută, transformării tuturor unităților de mecanizare în factori activi de sprijin tehnic permanent și multilateral pentru consolidarea economică și organizatorică a cooperativelor agricole.

Dat fiind rolul tot mai însemnat pe care-l au gospodăriile de stat în dezvoltarea agriculturii noastre socialiste, în asigurarea fondului central de produse agricole, volumul important de investiții alocate de stat pentru întărirea lor economică, este necesară îmbunătățirea conducerii centrale a acestora, creșterea răspunderii și operativității în rezolvarea problemelor ce se ivesc în activitatea lor curentă. În acest scop va trebui să ia ființă în cadrul Consiliului Superior al Agriculturii un departament al gospodărilor de stat. Folosind experiența acumulată în ultimii ani, departamentul Gosstat trebuie să continue cu și mai multă perseverență acțiunea de profilare a gospodăriilor de stat, concentrarea producției în unități specializate, în vederea folosirii cât mai judicioase a pământului și mijloacelor tehnice, aplicării pe scară largă a celor mai noi cuceriri ale științei și tehnicii agricole înaintate. Un obiectiv principal al departamentului Gosstat va trebui să fie perfecționarea organizării muncii în gospodăriile de stat, dezvoltarea spiritului gospodăresc, combaterea tendințelor de înșirare a fondurilor de investiții în construcții de proporții exagerate, creșterea continuă a eficacității economice în întreaga lor activitate.

Consiliul Superior își revin sarcini de seamă în dezvoltarea cercetărilor științifice în strânsă legătură cu nevoile practice ale agriculturii precum și în organizarea introducerii și generalizării în producție a rezultatelor obținute.

Analizând amănunțit nevoile tuturor ramurilor agriculturii și ale unităților de producție, Consiliul Superior trebuie să asigure, în colaborare cu Ministerul Învățământului, pregătirea la un înalt nivel științific a specialiștilor agronomi, zootehniști și veterinari, a tuturor cadrelor agricole medii și superioare. Paralel cu aceasta trebuie îmbunătățită activitatea de ridicare a nivelului cunoștințelor agro-zootehnice ale țărânilor, perfecționându-se organizarea învățământului agro-zootehnic de masă și formele de propagandă agricolă.

În studierea și soluționarea problemelor pe care le ridică producția agricolă, Consiliul Superior al Agriculturii trebuie să atragă și în viitor, în mod sistematic și organizat, un larg activ de specialiști, oameni de știință și țărani muncitori fruntași care posedă un bogat bagaj de cunoștințe și experiență practică. Pentru asigurarea eficienței acestei metode de muncă este necesară creșterea operativității consiliilor agricole în adoptarea hotărârilor și aplicarea lor în practică.

Prin îndeplinirea acestor măsuri se vor crea condiții organizatorice și mai bune pentru ca Consiliul Superior și consiliile agricole regionale și raionale să-și îndeplinească sarcinile ce le revin în aplicarea politicii partidului de creștere continuă a producției vegetale și animale.

Tovarăși,

Calea sigură de ridicare a bunăstării țărânilor, de satisfacere a nevoilor economiei și ale întregului popor. Partidul și statul sprijină prin toate mijloacele cooperativele agricole în vederea întăririi lor economico-organizatorice, creșterii producției agricole, dezvoltării avutului obștesc. Folosind gospodărește acest sprijin

(Continuare în pag. a III-a)

RAPORTUL PREZENTAT DE TOVARAȘUL NICOLAE CEAUȘESCU

(Urmare din pag. a II-a)

fin, multe cooperative agricole au dobândit o bogată experiență economică și organizatorică, obținând an de an rezultate tot mai bune în producție, în ridicarea standardului de viață al cooperativelor.

De-a lungul anilor în activitatea cooperativelor agricole au apărut probleme noi privind conducerea, organizarea și desfășurarea vieții interne, care-și cer o rezolvare chibzuită, pe o bază unitară. Actualul statut cuprinde prevederi depășite care nu corespund condițiilor apărute după încheierea cooperativizării. Frânează dezvoltarea nestinjenită a relațiilor socialiste de producție în agricultura cooperativă. Pe baza indicațiilor Congresului al IX-lea, în prezent se lucrează la elaborarea noului statut care va fi supus dezbaterii maselor largă și activă a masei membrilor cooperatori la stabilirea și rezolvarea treburilor obștești.

Lărgirea democrației cooperatiste și aplicarea neabătută a principiului conducerii colective trebuie să se concretizeze, în primul rând, în ridicarea rolului adunării generale a cooperativelor, ca singur organ în drept să hotărască asupra planurilor de producție, contractelor de valorificare a producției agricole-marfă, asupra întregii activități economice, financiare și organizatorice a cooperativei. Așadar relațiile de muncă pe care deosebitele unități economice. De aceea, adunările generale trebuie să se țină cu regularitate, să fie temeinic pregătite, pentru a se asigura astfel participarea activă a tuturor cooperativelor la dezbaterile problemelor gospodăririi avutului obștesc, adoptarea unor hotărâri cât mai chibzuite și eficiente.

Îndeplinirea riguroasă a hotărârilor adunării generale, rezolvarea operativă a sarcinilor economico-organizatorice tot mai complexe ale cooperativei agricole necesită întărirea rolului și răspunderii în gospodăria avutului obștesc a consiliului de conducere alcătuit din cei mai competenți și mai buni organizatori membri ai cooperativei. O garanție a îndeplinirii cu succes a sarcinilor ce-i revin este aplicarea principiului muncii colective, analizarea și dezbaterile aprofundate a problemelor, consultarea largă a masei cooperativelor și atragerea lor la rezolvarea treburilor obștești. Ca organ executiv al adunării generale, consiliul de conducere este obligat să raporteze periodic în fața acesteia despre activitatea pe care o desfășoară în vederea îndeplinirii hotărârilor adoptate.

Tovarași,

Bunul mare al activității cooperative depinde în mare măsură de nivelul organizării muncii, de folosirea rațională a forței de muncă, de retribuirea judicioasă a membrilor cooperatori.

Organizarea producției și a muncii, aplicarea formelor înaintate de interesare materială a cooperativelor suferă însă uneori datorită faptului că în unele cooperative agricole brigăzile și echipele nu sunt bine proporționate și nu au stabilitate nici în ce privește componența lor și nici în ce privește suprafața de teren, efectivele de animale și unelele de muncă ce le sînt repartizate.

Desigur nu se pot da rețete asupra unor forme de brigadă, valabile pentru toate cooperativele agricole și pentru toate sectoarele de muncă. Adunarea generală stabilește formulele și modul de organizare a muncii în funcție de experiența acumulată și de condițiile specifice ale cooperativei. Este necesar însă să se întărească rolul brigăzilor în procesul de producție și să se generalizeze practica alcătuirii unor brigăzi stabile, cu un număr mai mic de membri, a căror compoziție și ale căror sarcini de muncă să fie fixate pe o perioadă îndelungată de timp.

Consiliul de conducere are datoria de a asigura ca muncile din cooperative să fie repartizate proporțional pe brigăzi și echipe, astfel ca fiecare cooperativ să poată efectua un minimum de zile-muncă.

Dezvoltarea fiecărei cooperative depinde de creșterea bazei tehnico-materiale, de sporirea averii obștești — temelia traică a creșterii puterii economice a cooperativei, a bunăstării membrilor ei. Experiența demonstrează că numai acele cooperative care aloacă an de an fonduri sporite pentru acumulări își dezvoltă continuu mijloacele de producție, efectivele de animale, plantațiile de vii și pomi — asigură surse de venituri mari cooperativelor. Cooperativa agricolă Tomnatec din regiunea Banat, de pildă, repartizând fonduri importante pentru acumulări, a reușit să ridice valoarea la sută de hectare a avutului obștesc de la 613 000 lei în 1962 la 880 000 lei în 1964. Aceasta a permis ca valoarea zilei-muncă să ajungă la 30 lei în 1964, față de 17 lei în 1962. La cooperativa agricolă Traian din regiunea Galați cooperativele au suta de hectare a crescut în perioada anilor 1962—1964 de la 186 000 lei la 287 000 lei. În aceeași perioadă a crescut și valoarea zilei-muncă de la 16 lei la 29 lei.

Aceste exemple și încă multe altele demonstrează că singura cale de asigurare a creșterii bunăstării țărănimii este sporirea continuă a acumulărilor, efectuarea unui volum cât mai

mare de investiții pentru nevoile dezvoltării producției.

Nu în toate cooperativele se asigură însă echilibrul necesar între fondul de consum și fondul de acumulare potrivit cerințelor dezvoltării producției, puterii economice a cooperativei și condițiilor de care dispun. Este necesar ca în fiecare unitate să se stabilească un raport cât mai rațional între fondul de acumulare și fondul de consum care să permită reproducția lărgită, de creștere continuă a averii obștești și ridicarea nivelului de viață al cooperativelor. Potrivit gradului de dezvoltare a fiecărei cooperative agricole, este indicat ca fondul de acumulare să se fixeze între 18 și 25 la sută din valoarea producției nete, iar fondul de consum între 75 și 82 la sută. În vederea asigurării unei juste echilibrări economice, este de dorit ca unitățile cooperatiste să-și creeze fonduri de acumulare din activitatea anilor precedenți.

Tovarași,

Un rol deosebit de important în stimularea eforturilor țărănilor cooperatori pentru creșterea continuă a producției agricole îl are cointeressarea materială în rezultatele muncii lor. Pe baza principiilor repartiției socialiste, membrii cooperativelor sint retribuiți după contribuția adusă la creșterea producției și a veniturilor. Practica arată însă că retribuirea făcută exclusiv după zile-muncă nu ține seama în măsură suficientă de calitatea muncii depuse și din această cauză nu constituie un stimulent suficient de puternic pentru cooperatori în creșterea producției agricole. În ultimii ani, pe lângă retribuirea de bază după zile-muncă, au fost promovate și forme de retribuire suplimentară care țin seama în mai mare măsură la stabilirea veniturilor cooperativelor de productivitatea muncii lor, de producția obținută. Știind că au posibilitatea de a-și depăși veniturile, cooperativii muncesc mai bine, realizează producții superioare prevederilor. Cu toate că unitățile care aplică retribuirea suplimentară obțin rezultate bune în cointeressarea cooperativelor la creșterea producției, această practică nu se folosește decât într-un număr restrins de cooperative agricole și numai la anumite culturi, în ramura creșterii animalelor ea fiind aplicată decât în cazuri cu totul izolate. În stadiul actual de dezvoltare economică și organizatorică a cooperativei agricole este necesar și pe deplin posibil să se generalizeze, alături de retribuirea de bază după zile-muncă, sistemul retribuirii suplimentare, atât în cultura plantelor cit și în creșterea animalelor. De asemenea, la unele munci agricole s-a dovedit că e bine, dacă se justifică din punct de vedere economic, ca plata să se facă în natură, printr-o cotă parte din producție, fără a se mai calcula zile-muncă. Experiența arată cit de importantă este, în stimularea muncii cooperativelor, acordarea cu regularitate a avansurilor bănești și, în mod deosebit, a avansurilor lunare. În vederea atestării și plății acestor avansuri, este necesar ca fiecare cooperativ agricol să depună eforturi pentru a-și asigura fonduri bănești în tot cursul anului.

Noul statut al cooperativei va trebui să stabilească și modul de retribuire a cadrelor de conducere și administrative din cooperative, ținându-se seama de sarcinile și răspunderea acestora, de activitatea pe care o desfășoară pentru rezolvarea treburilor obștești, precum și de unii indicatori de caracterizează în ansamblu activitatea de producție a cooperativei. Experiența mai multor cooperative agricole arată că retribuirea de bază a președintelui este potrivit să se facă în funcție de numărul mediu de zile-muncă calculat pe fiecare cooperativ care participă regulat la activitatea din cooperativă, astfel ca numărul de zile-pășească ce i se atribuie președintelui să nu depășească de două ori jumătatea acestuia medie. La aceasta se adaugă un plus de zile-muncă stabilit în funcție de valoarea producției globale și mărimea suprafețelor de teren și a efectivelor de animale ale cooperativei.

După aceleași criterii și în raport de retribuirea președintelui, vor fi retribuiți și vicepreședinții scoși din producție și brigadierii, contabilii, magazionerii și restul personalului administrativ. Cooperativele care depășesc producțiile prevăzute pot acorda cadrelor de conducere și specialiștilor, în raport cu contribuția adusă la realizarea acestor depășiri, o remunerație suplimentară în natură sau în bani. Cooperativele agricole trebuie să se preocupe de folosirea cât mai rațională a fondului de zile-muncă, reducând la minimum necesar funcțiile administrative și cheltuielile necesitate de activitate neproductivă. Criteriile de retribuire în cooperativă trebuie să ducă la întărirea răspunderii în muncă, la gospodărirea tot mai chibzuită a mijloacelor materiale și bănești proprietate obștească.

În noul statut vor trebui să fie incluse prevederi privitoare la apărarea avutului obștesc, la răspunderea, inclusiv de ordin material, ce revine acelor care se fac vinovați de proasta conducere și gospodărire a averii cooperativei sau de neglijențe și abateri în muncă care aduc daune intereselor cooperativelor.

Tovarași,

Alături de terenurile proprietate obștească care reprezintă principala sursă de venituri a cooperativelor, loturile aflate în folosința per-

sonală a acestora constituie în prezent circa 10,7 la sută din întregul teren agricol al cooperativei agricole. Cultivate rațional, îngrijite cu precizie și hărnicie, aceste terenuri pot să asigure cooperativelor însemnate venituri suplimentare. Distribuția loturilor în folosință personală pe familii nu este însă reglementată în momentul de față în mod unitar, nu are la bază peste tot criteriul participării la muncă a cooperativelor. Suprafețele importante sint atribuite în folosință personală unor cooperatori care nu participă la activitate în timp ce unele familii care iau parte activă la producție nu posedă asemenea terenuri. Este firesc și echitabil ca de loturile în folosință personală să dispună numai familiile cooperativelor care participă la muncă și bătrînii care au lucrat în cooperativă.

În reglementarea acestei probleme trebuie pornit de la faptul că averea obștească a cooperativei — sursa principală a creșterii veniturilor, a ridicării bunăstării cooperativelor — nu se poate micșora, ci, dimpotrivă, ea trebuie întărită și dezvoltată neîncetat. Aceasta este obligația principală a fiecărui cooperativ. De aceea atribuirea de noi loturi în folosință personală nu trebuie să se facă prin diminuarea suprafeței agricole din folosință obștească a cooperativei, ci numai prin redistribuirea terenurilor aflate în prezent în folosință cooperativelor, pentru destinație agricolă.

În prezent unele cooperative agricole atribuie aceste loturi, pe baza hotărârii adunării generale, în mod diferențiat, în funcție de participarea la muncă a cooperativelor. Astfel, în cooperativele Budești, Plătărești, Fierbinti, Pietroșani, din regiunea București, Agnita, Zărnești și Reșița din regiunea Brașov, Vidrășu — regiunea Mureș-Autonomă Maghiară și altele, familiilor în care lucrează cel puțin sotul și soția li s-au atribuit loturi întregi, familiilor în care lucrează numai unul din soti li s-au atribuit jumătăți de loturi, iar familiilor din cadrul cămăra nici unul din soti nu lucrează în cooperativă, aceștia muncind în alte sectoare ale economiei, nu li s-au atribuit loturi în folosință personală. Se pare că soluțiile adoptate de aceste cooperative sînt judecative, au un caracter realist și de aceea ele trebuie să rețină atenția și să fie studiate, ținându-se seama de această experiență la reglementarea problemei loturilor date în folosință personală în noul statut.

Este știut că, potrivit prevederilor Constituției patriei noastre, casa de locuit și construcțiile gospodărești anexe, împreună cu terenul pe care se află acestea, constituie proprietatea personală a țăranilor cooperatori. În legătură cu această problemă există însă în prezent o serie de aspecte nereglementate, cum ar fi, de pildă, mărimea ogrăzii familiilor de cooperatori, situația celor care-și întemeiază căminul și doresc să-și construiască casa de locuit și altele. Noul statut va trebui să prevadă modalitatea de soluționare a acestor probleme în concordanță cu interesele generale ale țăranimii cooperatiste. Din studiile efectuate reiese că marea majoritate a terenurilor ocupate de casele, construcțiile gospodărești și curtea cooperativelor este de 400 și 800 metri pătrați, iar în unele locuri acestea depășesc 800 metri pătrați. Considerăm de aceea necesar ca în noul statut să se prevadă ca cei care dețin în prezent o suprafață de pînă la 800 metri pătrați să rămână proprietari ai acestor terenuri. Acolo unde suprafața deținută în prezent depășește 800 de metri pătrați, diferența să rămână mai departe în folosință cooperativelor în cadrul lotului personal de producție de 30 de ari.

E necesar, de asemenea, să se acorde toată grija și sprijinul tinerilor cooperatori pentru întemeierea căminului lor. În acest sens cei care nu pot moșteni terenul de construcție de la părinți, sau nu și-l pot cumpăra de la alți cooperatori, să primească din partea cooperativei, contra plată, din vatra satului, o suprafață de pînă la 500 metri pătrați pentru casă, curte și construcții gospodărești.

În acest fel își va găsi rezolvare una din problemele importante ale vieții satelor noastre, ale vieții și muncii țăranilor cooperatori.

Atribuirea locurilor de casă și construcțiile pentru făcute în așa fel încît să nu afecteze perimetrul de producție folosit în prezent de cooperativele agricole.

Dezvoltarea socialistă a satelor ridică problema organizării și sistematizării construcțiilor

rurale, astfel încît să se asigure ridicarea nivelului general de viață al țăranimii noastre cooperatiste. Gruparea construcțiilor în sate trebuie astfel concepută încît locuitorii să poată folosi cit mai bine instituțiile sociale-culturale de utilitate publică: școli, dispensare, cămine culturale, unități comerciale, brutării, electrificarea și alimentarea cu apă.

În proiectarea construcțiilor de acest fel trebuie să se țină seama de necesitatea ridicării continue a nivelului de civilizație a vieții satelor noastre. În sistematizarea satelor trebuie să avem în vedere perspectiva procesului normal de apropiere treptată a satului de oras, crearea condițiilor ca populația rurală să se poată bucura de toate bunurile materiale și culturale pe care le creează socialismul și comunismul.

Abordarea acestor probleme necesită un studiu serios, aprofundat, dar rezolvarea lor trebuie începută neîntîrziat, dat fiind faptul că în prezent în satele noastre are loc o largă activitate de construcție, care va trebui să se desfășoare într-un cadru general bine conceput. Pentru efectuarea lucrărilor de sistematizare și organizare a satelor este necesar să ia ființă Comisia Centrală de Sistematizare a Satelor.

Tovarași,

O importantă problemă socială, care își poate rezolva în mod corespunzător în condițiile orînduirii socialiste, este pensionarea la bătrînie și în caz de incapacitate de muncă a țăranimii cooperatiste.

Avem în prezent numeroase cooperative de producție care acordă cooperativelor bătrîni și celor bolnavi, alături de ajutorul în natură sub forma produselor agricole, și pensii bănești. Pe baza experienței acumulate, considerăm că este posibil să se stabilească un sistem unitar, pe întreaga țară, de pensionare la bătrînie sau în caz de boală a țăranilor cooperatori.

Corespunzător criteriilor generale de pensionare a oamenilor muncii din țara noastră, ar fi indicat ca pensia de bătrînie să se acorde bărbaților care au împlinit vîrsta de 65 de ani și au o vechime în muncă în cooperativă de 25 de ani și femeilor care au împlinit vîrsta de 60 de ani și au o vechime în muncă de 20 de ani. Ținîndu-se însă seama de faptul că în etapa actuală construcțiile agricole au o vechime mai mică decît cea necesară pensionării cooperativei, se propune ca, pentru început, să se acorde pensii tuturor bătrînilor care au vîrsta de pensionare și care au muncit permanent într-una din formele agriculturii cooperatiste de producție.

Experiența multor cooperative arată că sistemul de pensionare cel mai indicat este cel mixt, în natură și în bani. Ajutorul în natură este acordat din fondul de minimum 2 la sută din producție, stabilit prin hotărîrea adunării generale din fiecare cooperativă.

Din analizele făcute privitor la constituirea fondului necesar pensionării în bani reiese că în prezent există posibilitatea acordării unor pensii de bază lunară, bănești, la care să se adauge un spor lunar, în cotă progresivă, pentru fiecare cinci ani de contribuție personală la fondul de pensii. Pentru asigurarea acestor sume, fiecare cooperativ ar trebui să aloce circa 3,5 la sută din valoarea producției sale globale și fiecare cooperativ să aducă o contribuție bănească proprie lunară.

Pensia de bază, împreună cu sporul rezultat din contribuția personală și cu produsele primite de la cooperativele agricole, la care se adaugă veniturile din loturile personale, asigură condiții de existență bătrînilor din agricultura cooperatistă. Desigur, pe măsura dezvoltării și întăririi economice a cooperativei agricole, creșterii veniturilor acestora, se va crea posibilitatea ca nivelul pensilor să se ridice, îmbunătățindu-se astfel nivelul de viață al cooperativelor pensionari.

Îată, tovarăși, citeva din problemele mai importante ale vieții interne din cooperativele agricole de producție, care trebuie să-și găsească soluționarea în noul statut. Sintem încredințați că adoptarea măsurilor propuse, reglementarea atentă a tuturor problemelor ivite în conducerea și organizarea cooperativei agricole, în viața și muncă țăranilor cooperatori vor contribui la întărirea economică a fiecărei unități, vor determina un nou avînt în dezvoltarea întregii noastre agriculturi cooperatiste.

SARCINILE ORGANELOR ȘI ORGANIZAȚIILOR DE PARTID

Tovarași,

Realizarea cu succes a prevederilor Directivelor Congresului al IX-lea privind dezvoltarea intensivă și multilaterală a agriculturii, îmbunătățirea conducerii și planificării ei pun în fața organelor și organizațiilor de partid sarcini de mare răspundere. Ele trebuie să-și îmbunătățească activitatea politică-organizatorică de mobilizare a comunistilor, a tuturor oamenilor muncii de la sate în lupta pentru sporirea producției, punînd în centrul întregii lor munci consolidarea economică și organizatorică a cooperativei. Ele trebuie să dezvoltăm grija cooperativelor pentru folosirea cât mai judicioasă a pămîntului și a celorlalte mijloace de producție, pentru buna organizare a mun-

trebuie să modernizăm muncitorii, tehnicienii și inginerii în vederea folosirii cu maximum de randament a tehnicii moderne, creșterii eficienței economice a activității acestor unități.

Organele și organizațiile de partid trebuie să acorde o mai mare atenție stimulării spiritului de inițiativă gospodărească al fermierilor de la sate, promovării lor în munci de răspundere, îmbunătățirii muncii politico-educative în rîndul membrilor cooperativei agricole, dezvoltării participării lor active la sporirea producției agricole. Întărirea politică a organizațiilor U.T.C. de la sate, dezvoltarea în masa tineretului a dragostei față de agricultura socialistă, sporirea aportului tinerilor la munca pentru continuarea înfloririi a satelor — este, de asemenea, o îndatorire importantă a organizațiilor de partid.

Comitetele regionale, raionale și orășenești de partid trebuie să-și perfecționeze stilul și metodele de muncă în conducerea și îndrumarea agriculturii, să acorde un sprijin multilateral consilierilor agricole în rezolvarea concretă și operativă a problemelor legate de întărirea economică a tuturor unităților socialiste și de creșterea continuă a producției, să asigure un control permanent asupra modului cum se îndeplinesc directivele partidului în agricultură. Ele trebuie să acorde o mai mare atenție înarmării activului de partid cu cunoștințele politice și economice necesare îndrumării competente a organizațiilor de partid din unitățile agricole socialiste.

Organele regionale și raionale de partid sint chemate să acorde o grijă deosebită uniunilor cooperatiste, creîndu-le toate condițiile pentru ca, încă de la începutul activității lor, să-și poată îndeplini cu succes sarcinile de mare răspundere ce le sint încredințate.

Îndatoriri de mare răspundere revin sfaturilor populare în asigurarea îndeplinirii de către consilierii agricole și cooperativele agricole a sarcinilor de creștere continuă a producției.

Tovarași,

În elaborarea măsurilor propuse spre aprobare, conducerea partidului s-a călăuzit de învățătura marxist-leninistă, de legile generale ale construcției socialiste, de experiența practică obținută pînă în prezent de partid și statutul nostru, de țăranimea cooperatistă, de oamenii muncii din agricultură. După cum este știut, în elaborarea principiilor măsurilor de care depinde dezvoltarea economică și socială a țării, conducerea partidului nu s-a sfătuit cu activul de partid și de stat, cu oamenii muncii. Propunerile prezentate de Comitetul Executiv au fost dezbătute de birourile comitetelor regionale de partid, de comisiile specialiste din agricultură, de cadre de conducere ale cooperativei agricole din fiecare regiune, care au adus o contribuție importantă la definitivarea lor.

Pentru pregătirea Congresului de înființare a Uniunii Naționale a Cooperativei Agricole, care va avea loc în februarie 1966, se va crea o comisie de organizare. Pînă la Congres vor avea loc conferințe de constituire a uniunilor raionale și regionale ale cooperativei agricole de producție.

Proiectul noului statut al cooperativei agricole, precum și proiectul de statut al Uniunii Naționale a Cooperativei Agricole și proiectul de înființare a Casei Pensilor de pe lângă Uniunea Națională, vor fi dezbătute de țăranimea cooperatistă și supuse apoi aprobării Congresului uniunilor cooperatiste.

Perfecționarea conducerii și planificării agriculturii de către organele de stat centrale și locale, organizarea uniunilor cooperatiste și îmbunătățirea activității cooperativei agricole vor asigura noi posibilități de dezvoltare a forțelor de producție în agricultura țării noastre, punerea în valoare a marilor ei rezerve.

Desigur, procesul dezvoltării și modernizării producției agricole, întărirea economică a unităților socialiste fac necesară perfecționarea continuă a formelor și metodelor de conducere și organizare a agriculturii, corespunzător nevoilor vieții. Studiarea fenomenelor obiective a practicii rămîne de aceea o sarcină permanentă a organelor noastre de partid și de stat.

O caracteristică importantă a societății noastre în etapa desăvîrșirii construcției socialiste și înaintării spre comunism este lărgirea și întărirea continuă a democrației socialiste, dezvoltarea formelor obștești de gospodărire a treburilor țării. Noile măsuri propuse vor asigura antrenarea și mai largă a țăranimii la activitatea de conducere a agriculturii, la rezolvarea problemelor tot mai complexe pe care le ridică progresul acestei importante ramuri a economiei noastre naționale, vor contribui la cimentarea și mai puternică a alianței dintre clasa muncitoare și țăranime — baza de necelintă a orînduirii noastre socialiste.

Considerăm că există toate condițiile ca prin munca entuziastă a hărniciei noastre țăranimii, a muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor din unitățile socialiste ale agriculturii, sub conducerea și îndrumarea permanentă a organelor și organizațiilor de partid, sarcinile trasate de Congresul al IX-lea al Partidului Comunist Român pentru creșterea producției agricole, pentru înflorirea agriculturii noastre socialiste să fie îndeplinite cu succes. Asigurarea progresului și îndeplinirii acestor sarcini este una din problemele de bază ale construirii societății socialiste, care demonstrează în practică superioritatea formelor socialiste de organizare a producției la sate. Rezolvarea cu succes a acestei importante sarcini economice și politice va contribui la progresul întregii economii naționale, la asigurarea bunăstării poporului, la dezvoltarea și înflorirea continuă a patriei noastre socialiste. Aceasta va constitui totodată o contribuție la cauza celor ce muncesc de pretutindeni, la întărirea forțelor comunismului, la creșterea prestigiului și puterii sale de atracție în întreaga lume.

